

тя се казвѣтъ, неугодны, неприятны и жалны. На пр: Ако се научаваше, че твой а пріятель Никола е боленъ и бѣдѣ смъртнѣ.

С. Това щеше да ми е много неприятно.

От. Но ако доде днесъ да играй съ тебе ?

С. Това щеше ме развесели.

От. А кога доди, тогава синья ли или зелена дрѣха обичашъ да носи ?

С. За тва не ме е грижа: то ми е еднакво.

От. Ето, ты що звешъ еднакво, тва други казватъ безразлично

С. Е! Е! Сега разбрахъ! но ти се моля, любезный ми отче, да ме попыташе още и друго.

От. Ако днесъ навечеръ идиме да се разходиме, това радостно ли ще ти е или жалостно ?

С. Радостно.

От. Но ако стане нужда да останешъ самъ въ къщи ?

С. Това не ме благодари.

От. Но угодно ли щеше да ти е, или негодно.

С. То се знае, че щеше да ми е неприятно

От. Но ако додише съ насъ на разходкѣ тѣ, гдѣ се благодареше да се разходиме, въ градинѣ тѣ, или въ дѣбравѣ тѣ ?

С. Не ме е грижа, това е безразлично.

От. Така звемъ безразлично сичко, щото не ны принасижъ нито угодность, нито неугодность, нито избянѣ, нито полза, щито похвала, нито хуленѣе.

14. ПОКАЯНИЕ,

С. Истина отче, покаяванѣе то болѣеть ли е? Днесъ го и рочетохъ въ еднажъ книгѣ.